

Økonomiske her ved Spørgsmaalet om Peng-udgiften er forsvindende i den Forfjæl, der kan være mellem Udvalgets Flertal og Mindretal, idet vi ere enige om, at den Afgift, der hvilede paa Søfolkens Hyre, skal falde bort. Nu foreslæer det ærede Udvalgs Flertal, at en Sum af 1,600 Rd. skal tilstaaes Mønstringsbestyrelsen for at udføre disse Forretninger, hvorimod Mindretallet vil have maaffet et Par Hundrede Rd. større Udgift for at faa en særlig Bestyrer dertil. Men disse to Ting; nemlig Mønstringen i Kjøbenhavn og Vaterfloutens Forretninger ere i sig selv vistnok saa forskellige, at det ikke alene vil være vanskeligt at forene dem i een Person, men at det ogsaa vil medføre Vanskeligheder for Regjeringen, idet denne Person vil komme til at søttere under to forskellige Ministerier. Mønstringsbestyrelsens Post er oprettet ifølge Børnepligtloven af 6te Marts 1869; det hedder udtrykkelig der i sidste Stykke af § 6, at i Kjøbenhavn ansætter Justitsministeren en Mønstringsbestyrer, der underordnes Udskrivningschefen i første Kreds. Det er altsaa en justitsministeriel Embedsmænd, det oveniikjøbet er underlagt Udskrivningschefen i første Kreds, og som har at følge de Instruktioner, denne Mænd giver ham, og i det Hele taget at rette sig efter de Befalinger, der udgaa fra ham. Mønstringsbestyrelsens Forretninger vedrøre udelukkende Mandskabs Børnepligt, hvorimod Vaterfloutposten er en Post, der vedrører Søværningen og derfor ligger under Indvægningsministeren; Vaterflouten er en Mænd, der har med Pengesforholdene mellem Skipper og Mandskab at gjøre, det er en Mænd, som tilser Søfolkens Liv med Hensyn til denne Del af deres Forhold. Det er altsaa to helt forskellige Ting, der komme til at hvile under disse to Personer. Dette er jo fuldstændig anerkjendt af det ærede Flertal i Udvalget; vi behøve i saa Henseende blot at se i Betænkningen, hvor det hedder — rigtig nok i meget forsigtige Udtryk; Udtrykkene ere ved Betænkningens Uffattelse blivne noget forsigtigere, end jeg egentligt troede, at de vare —: „Vi skulle indtil en vis Grad og indenfor en nærmere Begrændsning erkjende Rigtigheden af denne Betragtning“ — nem-

lig, at det er nødvendigt eller rigtigt, at der er en søyndig Mænd, som ordner Forholdet mellem Skipper og Mandskab vedrørende Kontrakten — ligesom vi indrømme, at den Mægling, som under Tilsynet med Afregningen bør kunne udøves af den vedkommende Myndighed, i somme Tilfælde kan virke heldigt. Udvalgets ærede Flertal anser det altsaa for heldigt, at der er en søyndig Mænd, en Mænd, som tjener Søfolkens Forhold, der ordner Kontraktforholdet imellem dem inden Rejsens Begyndelse og ligeledes ordner Afregningen, naar Rejsen er tilende. Vi maa jo erindre, at det ikke er et saadant ligefremt Eghedsforhold, som, naar en Husbond betaler Penge til sine Underordnede, idet Forholdet mellem Skipper og Mandskab er et Kontraktforhold, og dertil kommer yderligere, at efter Loven om Disciplin i Handelsflote har Skipperen Ret til at idømme Mandskabet Bøder. Naar nu Skipperen ved Rejsens Ende er den, der opgjør Mellemværet det mellem sig selv og Mandskabet, trækker han uden videre de Bøder fra, som ere idømte, uden at dette senere bliver underkastet nogen Kontrol, hvortid man dog for Vaterflouten, dersom der skulde være noget Udestaaende mellem Skipper og Mandskab, ved mindelig Overenskomst meget hyppig med Lethed vil kunne ordne Forholdet. Denne søyndige Mænd er altsaa af Bigtighed ved Ordningen af Forholdet. Nu siger det ærede Flertal: Ja, han er ogsaa af Bigtighed, og derfor ville vi have, at Mønstringsbestyrelsen skal være en søyndig Mænd, eller, hvis han ikke er det, skal han paa sit Kontor kunne ansætte en søyndig Mænd, der er i Besiddelse af de Egenstaber, jeg har nævnt som værende af Bigtighed for Vaterflouten. Derfor, siger det ærede Udvalgs Flertal i sit Forslag til den nye § 10, skal en saadan søyndig Mænd ansættes. Men jeg spørger nu: Er det Vaterflouten, der skal være Mønstringsbestyrer, eller er det Mønstringsbestyrelsen, der skal være Vaterflout? (Dersø rere n: Efter Omstændighederne!) Efter Omstændighederne, siger den ærede Ordfører, men deri ligger jo netop det Uklare; Nu henviser den ærede Ordfører paa Udvalgets Begne til Forhandlinger, der kunne føres mel-